

Naslov:

Varaždinska županija (1850-1924)

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Povijest:

Poslovanje županija nakon 1850. predstavlja prekid ranije autonomije i staleškog ustroja s velikim i malim skupštinama. U razdoblju 1851.-1860. županije su bile posrednici između viših vlasti (Banska vlada, Namjesništvo) i kotareva, koje su imale zadaću nadgledati. Skupštine su bile raspuštene. Obnova županijskog sustava 1861. temeljena je na Naputku za privremeno uređenje županija (i drugih oblasti), čime su obnovljena njihova samoupravna prava. Od te godine županije su podijeljene na okružja (distrikte), a ovi na kotareve. Pored upravne djelatnosti županija je imala i sudbenu nadležnost. Od 1870. skupština je birala županijski "upravljajući" odbor, koji je upravljao županijom između dvaju skupštinskih zasjedanja. Od 1870. do 1874. godine oba tijela su imala pravo zaključivanja, u okviru ograničenog djelokruga. Izvršni organ za obavljanje poslova bio je županijski magistrat.

Od 1875. do 1886. županija upravni značaj županija je smanjen, jer su upravne poslove obavljale podžupanije, izravno podređene Zemaljskoj vladi. Ovlasti skupštine također su minorne: imala je zadaću rješavati sporove između više općina ili podžupanija. Od 1887. do 1924. obnovljena je županijska samouprava. Između skupštinskih zasjedanja odluke skupštine trebao je provoditi upravni odbor. Tekuće upravne poslove provodila je županijska oblast (zakonska odredba od 5. veljače 1886. „Ob ustroju županija i uređenju uprave u županijah i kotarih“), na čelu koje je bio podžupan. Županijska uprava prestala je formalno Uredbom o podjeli zemlje na oblasti (SN br. 92 od 28. travnja 1922.) koja je provedena 1924. godine. Sljednik županije bila je Zagrebačka oblast u Zagrebu.

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

lokalna i područna uprava

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1850-1924 g.

Ustroj osobe:

Prema upravnoj organizaciji Hrvatske i Slavonije od 16. lipnja 1850., teritorij krunovine podijeljen je na šest županija, među ostalim i na Varaždinsku. Županija se dijelila na okružja, a okružja na kotare (Varaždin, Klanjec, Krapina i Čakovec). Čakovec i Međimurje su bili uključeni od 1848., kao poseban kotar. Prema ustroju iz 1854. Varaždinska županija je imala 13 vanjskih (križevački, koprivnički, ludbreški, toplički, varaždinski, ivanečki, krapinski, zlatraski, pregradski, klanječki, čalovečki, preloški i štrogovski) i 3 gradska kotara (Križevci, Koprivnica, Varaždin).

Obnovom županijskog sustava 1861. županije su podijeljene na okružja (distrikte), a ovi na kotareve, koje je utvrdila sama županija. Broj kotareva Varaždinske županije se promijenio, kao i ukupna teritorijalna nadležnost jer je Županija umanjena za Međimurje, tj. kotareve Čakovec, Prelog i Štrigova. Od 1875. do 1886. Varaždinska županija se sastojala od 3

podžupanije: varaždinske, zlatarske i krapinsko-topličke. Područje Križevaca i Koprivnice priključeno je Bjelovarsko-križevačkoj županiji. Od 1851. do 1861. godine, u vrijeme kad nije bilo samouprave, poslovima su rukovodili veliki župan i upravni odbor. Naputkom iz 1861. godine, ustroj županije činili su veliki župan, dva podžupana i skupština. Od 1870. do 1874. skupština je birala upravljajući odbor (kasnije upravni odbor). Izvršni organ za obavljanje ovih poslova bio je u razdoblju od 1870. do 1874. županijski magistrat, kojega su u pravilu, činili podžupan, 1-2 podbilježnika, blagajnik, računovođa, 1 ili više liječnika (fizici), 1 ili više mjernika, arhivar, te po jedan sudac za svaki kotar. Od 1887. do 1924. županijski administrativni ustroj činili su županijska oblast, veliki župan, županijska skupština i upravni odbor. Župan je bio na čelu skupštine i upravnog odbora, a podžupan na čelu županijske oblasti. Vremenom je podžupan dobio i vlastiti ured tzv. predstojništvo. Županijska skupština dobivala je članstvo izborom ili putem imenika oporezovanih građana (o kojima je odlučivao verifikacijski odbor). Članovi su birani svake 3 godine na 6 godina. Članovi Upravnog odbora mogli su biti birani od skupštine i po funkciji (rema tome kako je to uređeno zakonom od 5. veljače 1886. i preinakom 28. prosinca 1886.).

Funkcije:

Djelatnost je u razdoblju od 1850. do 1924. godine bila podložna brojnim promjenama, kako se mijenjao zakonski položaj županija. Od 1850. do 1861. županija je posredovala između kotareva i viših vlasti (Banska vlada, Namjesništvo). Samouprava je obnovljena 1861. godine, kad je županija dobila i sudbene ovlasti. Od 1870. županijska skupština birala je županijski "upravljajući" odbor, koji je upravljao županijom između dvaju skupštinskih zasjedanja. Od 1870. do 1874. godine oba tijela su imala pravo zaključivanja, ali u okviru ograničenog djelokruga (nadzor nad kotarevima i općinama, posredovanje između općina ili kotareva, koji su imali značajnije ovlasti, i Zemaljske vlade, upravljanje imovinom, dodijeljenim joj zakladama, gradnja crkava, škola, javnih zgrada i sl.). Izvršni organ za obavljanje ovih poslova bio je županijski magistrat. Stvarna nadležnost županije bila je u razdoblju od 1887. do 1924. godine podijeljena između županijske oblasti, velikog župana, županijske skupštine i upravnog odbora. Županijska oblast bila je zadužena za poslove javne uprave županije ako nisu pripadali Vladi, županijskoj skupštini, upravnom odboru ili kotarskim oblastima. Na čelu županijske oblasti nalazio se podžupan, imenovan od bana na prijedlog velikog župana kojemu je podređen. Najvažniji poslovi odnosili su se na održavanje javnog mira i poretka u skladu sa zakonima, rješavanje sporova kotareva i općina u drugoj molbi te u pitanjima gradnji, sabiranju milodara, eksproprijaciji, ženidbenim dozvolama i izdavanju putovnica, dozvola za plovidbu rijekama.

Veliki župan bio je predstavnik izvršne vlasti i vladin povjerenik imenovan od kralja na prijedlog bana. Imao je nadzornu ulogu nad samoupravom, političkom i kotarskom upravom. Održavao je županijske skupštine, imao nadzor nad činovnicima i upraviteljima. Djelokrug skupštine: donošenje statuta, rasprava o predmetima od javnog interesa te obraćanje Saboru peticijama, rješavanje teritorijalnih sporova općina i sporova niže uprave, uprava županijskom imovinom, izbor verifikacijskog i upravnog odbora, nadzor nad općinskom, kotarskom i županijskom upravom. Od 1902. rješavala je i pitanja vezana uz komasacije. Djelokrug Upravnog odbora bio je od 1870. do 1886. oskudan, zbog položaja koji su tom razdoblju imali niži organi vlasti (od 1870. do 1874. kotarevi i općine, od 1875. do 1886. podžupanije). Od 1886. u djelokrug su mu pripadali poslovi autonomne javne uprave, porezni i disciplinski poslovi. Podređeni su mu bili upravni i općinski organi.

Naslov:

Državni arhiv u Varaždinu

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske

Povijest:

Tradicija čuvanja pisanog gradiva na području koje svojom djelatnošću pokriva Državni arhiv u Varaždinu seže sve do srednjeg vijeka, što se poglavito odnosi na urbana središta. Kultura življenja i svijest da samo pisano svjedočanstvo jamči pravnu sigurnost pojedinca, ali i zajednice u cjelini, utjecale su na zavidnu razinu očuvanosti arhiva pojedinih gradova i trgovišta, ali i feudalnih obitelji. Ipak, o sustavnoj djelatnosti zaštite arhivskog gradiva možemo govoriti tek s osnivanjem arhiva kao samostalne ustanove.

Godine 1950. osnovan je Arhiv grada Varaždina (AGV) kao samostalna ustanova koja radi na prikupljanju, čuvanju i obradi arhivskog gradiva. Arhivski nukleus, oko kojeg će izrasti, po količini i vrijednosti u njemu pohranjenog arhivskog gradiva, jedan od znatnijih arhiva u Hrvatskoj, predstavljao je arhiv Slobodnog i kraljevskog grada Varaždina, u kojem se čuvaju gradski spisi od početka 13. pa sve do 20. stoljeća. Ovo jezgro gradskog arhiva uskoro će biti obogaćeno novim arhivskim gradivom – spisima cehova, kulturnih i sportskih društava, gospodarskih udruženja, upravnih i pravosudnih organa te znamenitih obitelji i pojedinaca.

U Arhiv dopijeva gradivo sa šireg područja, što će se uskoro odraziti i na njegov status, odnosno prerastanje u regionalnu ustanovu. Godine 1957. proširuje se teritorijalna nadležnost ove ustanove te ona obavlja arhivsku službu za područje tadašnjih kotareva Varaždin, Čakovec, Koprivnica i Krapina. S promjenom teritorijalne nadležnosti promijenit će se i naziv ustanove, te ona od 1959. godine djeluje pod imenom Historijski arhiv u Varaždinu (HAV). Istovremeno se mijenja i njezina organizacijska struktura. Kako bi što djelotvornije obavljao poslove arhivske službe na cjelokupnom području svoje nadležnosti, u HAV-u se u razdoblju od 1957.-1962. osnivaju tri arhivska sabirna centra: Krapina, Koprivnica i Čakovec.

Od 1993. godine arhiv djeluje pod nazivom Povijesni arhiv u Varaždinu (PAV), da bi s novim Zakonom o arhivskom gradivu i arhivima iz 1997. godine dobio današnji naziv – Državni arhiv u Varaždinu (DAVŽ).

Teritorijalna nadležnost Arhiva danas se proteže na područje Varaždinske, Krapinsko-zagorske i Koprivničko-križevačke županije. U Arhivu se čuva oko 9000 dužnih metara arhivskog gradiva, raspodijeljenog u više od 800 fondova i zbirki. Ovo gradivo pokriva vremenski raspon od početka 13. stoljeća pa sve do kraja 20. stoljeća i otvara mogućnosti svestranih povijesnih istraživanja, kako političkih tako i gospodarskih, kulturoloških, genealoških i dr.

Od gradiva pohranjenog u DAV-u izuzetnom se vrijednošću kao povijesni izvori izdvajaju arhivi: grada Varaždina (13-20. st.), grada Koprivnice (17-20. st.), trgovišta Krapina (14-20. st.), obitelji Bedeković (13-20. st.), obitelji Erdödy (15-19. st.), obitelji Kukuljević (17-20. st.), obitelji Varady (14-20. st.) te Zbirka matičnih knjiga i Zbirka urbarijalnih knjiga.

Djelatnosti:

Djelatnosti knjižnica i arhiva

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1950 g.

Naslov:
Bek, Viktor August

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:

Viktor August Bek (26.08.1888. - 20.10.1974.), dramski glumac i redatelj. Djetinjstvo proveo s roditeljima na Braču, gdje mu je otac služio vojsku. Po povratku 1899., pohađao je srednju školu u Srijemskoj Mitrovici, a graditeljsku u Zagrebu. Usporedo je učio glumu kod Đ. Prejca. Nastupio je 1909. u Zagrebačkom kazalištu. Ne dobivši stalni angažman, pristupio je putujućoj družini P. Čirića i R. Mlinarića. Na poziv intendanta N. Fallera prešao je 1910. u HNK u Osijeku, gdje je od 1911. stalno angažiran. Godine 1912. nastupa s putujućom družinom tog kazališta u Bosni i Dalmaciji. Kao stipendist osječkog kazališta u sezonama 1911./1912. - 1913./1914. boravio je 18 mjeseci u Beču učeći glumu i režiju. U sezoni 1924./1925. bio je glumac i redatelj u Sarajevu, 1925./1926. u Splitu, 1926. - 1928. ponovo u Sarajevu, a 1928. trajno prelazi u Zagreb, da bi istodobno kao redatelj djelovao u Varaždinu, Skopju, Mostaru i Karlovcu. U HNK Zagreb glumio je do 1954., kada na Gavellin poziv prelazi u Zagrebačko dramsko kazalište odnosno Kazalište Gavella. Dobio je više priznanja: Sterijinu nagradu (1958.), Nagradu grada Zagreba (1960.), te za životno djelo Nagradu Vladimir Nazor (1970.). Glumio je u kazalištu, u više radio-drama i na televiziji, te u filmovima. Bavio se i prevodilačkim radom (preveo je nekoliko kazališnih komada s njemačkog).

Mjesto:
Beč (Austrija)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1888-1974 g.

Funkcije:
Glumac, redatelj

Naslov:
Krizman, Hinko

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Hinko Krizman (Karlovac, 05.07.1881. - Zagreb, 29.01.1958.), političar. Pravo studirao u Beču. Do 1918. radio kao odvjetnik u Varaždinu, a nakon sloma Monarhije postao član privremenog Narodnog predstavništva u Beogradu. Od 1945. član AVNOJ-a i narodni poslanik u Ustavotvornoj skupštini. Od 1946. ministar socijalne politike, a zatim i ministar pravosuđa u vladi NRH. Objavio veliki broj članaka o političkoj, ekonomskoj i pravnoj problematici.

Mjesto:
Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1881-1958 g.

Funkcije:
Političar

Naslov:
Jemeršić, Pavao

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Pavao Jemeršić (12.01.1853. - 28.04.1921.), filozofski pisac i pedagog. Završio nadbiskupsku gimnaziju 1873. te diplomirao klasičnu filologiju, slavistiku i filozofiju 1878. na Mudroslovnom fakultetu u Zagrebu. Te godine namjesni je učitelj, potom 1879–81. pravi, a 1882–88. gimnazijski profesor u Senju te u Varaždinu do 1896., kada prelazi u donjogradsku gimnaziju u Zagrebu. Ondje nakon umirovljenja 1909. nastavlja predavati u ženskoj realnoj gimnaziji. Zanimao se za narodne običaje, skupljao rodbinsko nazivlje, pisao filozofsko-pedagoške i sociološko-psihološke crtice i članke o "biologiji duše", Sokratu, logici, ljubavi, ljudskoj težnji za srećom, raspravljao o školskim programima, metodici učenja, problemima stjecanja novih znanja izvan redovitoga školovanja te se kao član Društva srednjoškolskih profesora zauzimao za osnivanje učeničkih domova, dobrotvornih zaklada i za skrb o ratnoj siročadi. Objavljivao u Programu Kr. više gimnazije u Senju (1882–84.), Pobratimu (1891–93., 1895–96.), Nastavnom vjesniku (1901–02., 1905., 1907–10.), Zborniku za narodni život i običaje Južnih Slavena (1904.), Hrvatskoj prosvjeti i Narodnoj zaštiti (1919.).

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1853-1921 g.

Funkcije:
Prosvjetni radnik, književnik, filozof

Naslov:

Žimbrek, Ladislav

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Ladislav Žimbrek (Varaždin, 21.01.1901. – Zagreb, 09.04.1972.), hrvatski književnik. Medicinu studirao u Zagrebu, potom u Grazu i Kielu. Studij književnosti završio na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radio je kao gimnazijski profesor u Karlovcu, Kranju, Ljubljani, Zagrebu, Požegi i Varaždinu. Bio je urednik u izdavačkoj kući Zora i urednik časopisa Književni horizonti (1934.–38.). Nakon 1945. bio je ravnatelj drame Narodnoga kazališta »August Cesarec« u Varaždinu, a od 1950. urednik srednjoškolskoga književnog časopisa Polet te urednik u Leksikografskom zavodu Miroslav Krleža. U književnosti se javio 1920-ih, pjesmama u različitim publikacijama. U Razgovorima o književnosti (1936.) okupio je tekstove o F. Horvatu Kišu, Lj. Wiesneru, M. Begoviću i N. Poliću. Autor je i mnogobrojnih kritičkih tekstova (priкази o književnim djelima i piscima, teoretski članci i dr.).

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1901-1972 g.

Funkcije:

Književnik

Naslov:
Trgovački sud u Varaždinu

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto:
Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:
sud

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:

Općinsko državno odvjetništvo u Varaždinu

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Republika Hrvatska

Djelatnosti:

Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

državna uprava – pravosudno tijelo

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:
Županijsko državno odvjetništvo u Varaždinu

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto:
Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:
državna uprava – pravosudno tijelo

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:

Turistička zajednica Varaždinske županije

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Djelatnosti:

Djelatnosti poslovnih organizacija i organizacija poslodavaca

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Čutić, Antonia

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Anotnia Čutić (26.09.1938), glumica. Maturirala u Karlovcu 1957., diplomirala engleski i komparativnu književnost na zagrebačkom Filozofskom fakultetu 1963. te glumu na Akademiji za kazališnu umjetnost 1964. godine. Ulogom Dare u drami Tonkina jedina ljubav (A. Cesarec, dramatisacija: Nela Eržišnik), započela 1964. stalni angažman u varaždinskom Narodnom kazalištu "August Cesarec". Tu je tijekom sedam sezona odigrala više istaknutih uloga. Snimila više uloga u domaćem (A. Babaja, Izgubljeni zavičaj, 1980.; Lj. Ristić, Luda kuća, 1980.) i stranome filmu (P. Ustinov, Memed, 1983.; C. Donner, Dosegnuti nebo, 1987.). Nastupala u dramskom programu HRT-a (Ecce homo!, Slučaj maturanta Wagnera, Smogovci, Dirigenti i mužikaši).

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1938 g.

Funkcije:

Glumica

Naslov:

Dugan, Franjo st.

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Franjo Dugan (stariji) (Krapinica kraj Zlatara, 11.09.1874. - Zagreb, 12.12.1948.), skladatelj, orguljaš, glazbeni pedagog i pisac.

Prva dva razreda gimnazije pohađao je u Varaždinu. Od 1886. pitomac je Nadbiskupskog orfanotrofija i učenik gornjogradske gimnazije u Zagrebu. Tada dolazi i u ozbiljniji dodir s glazbom sudjelujući u zboru orfanotrofija. Uskoro se toliko usavršava da prati na orguljama pjevanje pitomaca, a zatim vodi i njihov zbor. U petnaestoj godini postaje orguljaš u crkvi sv. Petra. Po završetku šestog razreda gimnazije prelazi u Nadbiskupsko sjemenište. Tijekom studija sudjeluje u radu pjevačkog društva sjemeništaraca Vijenac, a u orguljanje ga upućuje orguljaš zagrebačke katedrale V. Kolander. Godine 1893. napušta teologiju i upisuje studij matematike na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, a 1895. ga zagrebački Kaptol imenuje drugim orguljašem katedrale. Iste godine počinje pisati glazbene kritike u Obzoru. Po završetku studija postao je 1897. pomoćnim nastavnikom u gornjogradske gimnaziji.

Godine 1901. postaje zborovođa pjevačkog društva Kolo. S cecilijanskim pokretom upoznao se još u sjemeništu, te 1906. biva jedan od osnivača Cecilijina društva. Iste godine izabran je za člana ravnateljstva glazbene škole Hrvatskog glazbenog zavoda (iz koje će se razviti današnja Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu), a 1907. dobiva jednogodišnji dopust i od Zemaljske vlade potporu za proučavanje ustroja i nastavnih planova europskih glazbenih škola, te odlazi u Berlin, gdje na Visokoj školi za glazbu završava studij kompozicije, dirigiranja i orgulja. Po povratku u Zagreb u rujnu iste godine naslijedio je I. Zajca na mjestu ravnatelja škole Zavoda i uz to postao učiteljem zbornog pjevanja. Zbog pokušaja reformiranja školskog sustava i nastave sukobio se sa zavodskim odborom, pa je 1909. premješten na Realnu gimnaziju u Osijeku sa zadaćom da vodi glazbenu naobrazbu srednjoškolaca. Po završetku školske godine dobio je, na vlastiti zahtjev, mjesto profesora matematike i fizike u zagrebačkoj I. realnoj gimnaziji. Istodobno je 1912., nakon Kolanderove smrti, postao glavnim orguljašem zagrebačke katedrale. Pošto je glazbena škola Zavoda 1916. prerasla u Konzervatorij, a 1920. postala državnom ustanovom, Dugan je ponovno imenovan ravnateljem (1920. - 1922.). Na konzervatoriju je u zajednici sa profesorskim zborom uveo nastavni program po uzoru na strane glazbene ustanove toga tipa, a kad je 1922. Konzervatorij prerastao u Muzičku akademiju, taj je program postao temeljem razvika visokoškolske nastave. Na Akademiji je predavao polifone discipline, orgulje i kompoziciju (1927. - 1940. bio je pročelnikom Odjela za kompoziciju). Usporedo je obavljao orguljašku službu u crkvama sv. Marka i sv. Marije, uspješno vodio Oratorijski zbor sv. Marka (1923. - 1926.), te redovito surađivao u radu Cecilijinog društva i u časopisu Sv. Cecilija kao urednik glazbenog priloga (1907. - 1943.) i pisac.

Dužnost rektora Muzičke akademije obavljao je 1940/1941. Umirovljen je 1941. godine. Godine 1919. imenovan je dopisnim, a 1921. redovitim članom Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti. Pedagoški rad F. Dugana st. na Muzičkoj akademiji dao je brojne rezultate. Izradio je znanstvenu osnovicu za predmete kontrapunkt i fuga, odgojio mnoge istaknute koncertne i crkvene orguljaše, te niz istaknutih skladatelja (B. Bjelinski, I. Lhotka Kalinski i dr), a za potrebe studija napisao je nekoliko vrsnih priručnika, među kojima su Akustika (1943.) i Nauk o glazbalima (1944.) s opsežnim opisom orgulja. Prva mu je zapisana skladba Jesu dulcis memori (1890.) za muški zbor. Za vrijeme studija u sjemeništu skladao je prvenstveno za orgulje. Skladbe nastale u drugom razdoblju (1893. - 1908.) odlikuju se znanjem kontrapunktnih tehnika, a neke su već zrele skladbe, osobito Toccata alla fuga (1894.), njegova najpoznatija orguljaška skladba. S ostalim kompozicijama iz tog razdoblja obuhvaćene su sve vrste Duganova stvaralaštva: solo popijevke, zborovi svjetovnog

i duhovnog sadržaja, te komorne i orkestralne skladbe. Treće razdoblje sadržava djela skladana za boravka u Berlinu 1908: dva gudačka kvarteta, sonatu za violinu i glasovir u g-molu i Simfonijski andante. Prema novijem vrednovanju smatra se da skladateljska skupina kojoj je pripada Dugan (zajedno sa D. Pejačević, B. Bersom, J. Hatzeom i dr) biva ishodištem u postavljanju temelja razvitka nove hrvatske glazbe. Dugan je posebice svojim orguljaškim skladbama nastalim 1892. - 1909. uveo u hrvatsku glazbu izražajne i koncertantno-tehničke mogućnosti modernih orgulja; njegovi preludiji i fuge prva su znatnija djela te vrste u hrvatskoj orguljaškoj glazbi. Vrijedne je prinose dao i komornoj glazbi, skladajući prvu violinsku sonatu u Hrvatskoj (1908.), te kompozicijski dotjerane gudačke kvartete. Stilski je Dugan ostvario sintezu tradicionalne polifonije i strogih kompozicijskih oblika s kasnoromantičkim harmonijskim izrazom.

Djela osniva na čvrstim tradicionalnim oblicima očitujući maštovitost u harmonijskoj građi, koja razvijenošću i uporabom kromatike nadilazi prethodnike. Pri oblikovanju pojedinih skladba uzori su mu kasnorenesansna vokalna polifonija i barokni majstori (posebice J. S. Bach), a naziru se i utjecaji domaćih skladatelja 19. stoljeća (V. Lisinski, I. Zajc). Melodika mu je jednostavna, usrdna i izražajna. Dugan se nadahnjuje i narodnom pjesmom, te se u njegovim skladbama mjestimice nailazi na njezin prizvuk. Treće je područje Duganova neumorna djelovanja promicanje cecilijanskih nastojanja oko obnove crkvene glazbe. Tijekom uređivanja glazbenog priloga Sv. Cecilije objelodanio je mnoge nove i stare hrvatske crkvene skladbe. Kao katedralni orguljaš Dugan je svakodnevno sudjelovao pri izvedbama gregorijanskog koral. Pratlja na orguljama izvodila se bez tiskanih priručnika, pa je Dugan improvizirao, a zatim i bilježio, stvorivši opsežno djelo koja obuhvaća harmonizacije gregorijanskih napjeva za cijelu crkvenu godinu. Njegovim nastojanjem obnovljene su mnoge stare orgulje, te postavljene nove. Crkvena se glazba dotad u nas izvodila uglavnom pri obredima, a tek je Dugan po boravku u Berlinu uveo praksu orguljaških i crkvenih koncerata. Kao glazbeni pisac započeo je objavljivanjem kritika u Obzoru i Narodnim novinama, te nastavio u Glazbenom vjesniku i Sv. Ceciliji. U potonjoj je pisao objašnjenja uz glazbene priloge, te stručne napise i rasprave o orguljaškoj crkvenoj i svjetovnoj glazbi, glazbenom odgoju, povijesnim temama, te prikazivao teorijska djela i skladbe. Suradivao je i u drugim listovima i časopisima. Preminuo je u Zagrebu 12. prosinca 1948. godine.

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1874-1948 g.

Funkcije:

Plodovi Duganova pedagoškog rada na Muzičkoj akademiji bili su mnogostruki: odgojio je mnoge istaknute koncertne i crkvene orguljaše te niz skladatelja, za potrebe studija napisao je nekoliko vrsnih teorijskih djela i priručnika među kojima su Akustika (1943.) i Nauk o glazbalima (1944.). Prva mu je zapisana skladba "Jesu dulcis memori pisana za muški zbor" (1890.). Najpoznatija skladba za orgulje mu je "Toccata alla fuga" (1894.). Vrijedne je doprinose dao i komornoj glazbi skladajući prvu violinsku

sonatu u Hrvatskoj (1908.), te kompozicijski dotjerane gudačke kvartete.
Od 1907. do 1943. uređivao je glazbeni prilog društvenog glasila "Sv.
Cecilija".

Naslov:

Velika župa Zagorje

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Povijest:

Velika župa Zagorje djelovala je od 3. lipnja 1941. sa sjedištem u Varaždinu. Teritorijalno je obuhvaćala kotarske oblasti Čakovec, Ivanec, Klanjec, Krapinu, Ludbreg, Novi Marof, Pregradu, Prelog, Varaždin, Zlatar, te gradove Čakovec i Varaždin (NN 60/1941). Kotarske oblasti u Čakovcu i Prelogu privremeno su 5. kolovoza 1944. godine premještene u Varaždin (NN 175/1944).

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

lokalna i područna uprava

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1941-1945 g.

Ustroj osobe:

Građansku upravu u župi vodio je veliki župan kao pouzdanik vlade imenovan od strane poglavnika.

Funkcije:

Velika župa, kao prvomolbena oblast, bila je nadležna za poslove koje su na nju prenijela pojedina ministarstva tijekom 1942. godine, temeljem Zakonske odredbe o ovlaštenju prijenosa poslova ministarstva na velike župe, donesene 1941. (NN 188/1941). To su bili pojedini poslovi nastave, nadzorništva rada, zapošljavanja stranih državljana, prometa i javnih radova, zdravstva, obrta, veleobrta (industrije), trgovine i seljačkog gospodarstva. Godine 1944. ovome su pridodana župska školska nadzorništva koja su bila pod nadzorom velikog župana (NN 168/1944). U međuvremenu, 6. travnja 1943. (NN 79/1943), nastupile su promjene u nadležnosti nad poslovima srednjeg školstva, jer su oni tada oduzeti velikim župama i vraćeni Ministarstvu narodne prosvjete. Kao drugomolbene oblasti velike su župe rješavale predmete za koje su u prvoj molbi bile nadležne kotarske oblasti i ispostave, gradske i državne redarstvene oblasti.

Naslov:
Radić, Antun

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Antun Radić (Trebarjevo Desno, 11.06.1868. - Zagreb, 10.02.1919.), hrvatski etnolog, političar i publicist. Gimnaziju polazio u Zagrebu (do 1888.), slavistiku studirao u Zagrebu i Beču (1891. - 1892.). Potonje godine doktorirao u Zagrebu radom O nekim eshatološkim motivima u hrvatskoj književnosti (tiskano 1893.). Do 1895. predavao u školama u Osijeku, Požegi, Varaždinu i Zagrebu. Napustivši prosvjetu počeo se baviti književnim i novinarskim radom. God. 1897. postao urednik Akademijina "Zbornika za narodni život i običaje Južnih Slavena". Svojim radom u redakciji "Zbornika" snažno djelovao na razvoj hrvatske etnologije. Iste (1897.) godine tiskao "Osnovu za sabiranje i proučavanje građe o narodnom životu", prema kojoj su sakupljeni izuzetno vrijedni podaci te napisane i objavljene brojne lokalne monografije. Uvjeren da seljaštvo čini narod i da je narodna kultura zapravo kultura hrvatskog sela, krajem 1899. pokrenuo "Dom - list hrvatskom seljaku za razgovor i nauk", kojeg je uređivao i ispunjavao priložima do 1904. godine. Zajedno s bratom Stjepanom postavio ideološke temelje za osnivanje političke organizacije hrvatskog seljaštva odnosno Hrvatske pučke seljačke stranke (1904.). Kao kandidat stranke 1910. godine izabran za zastupnika u Hrvatskom saboru, gdje se istaknuo radom na reformiranju lokalne uprave i školskog obrazovanja. Tijekom Prvog svjetskog rata (1917.), ponovno se zaposlio kao profesor na zagrebačkoj gornjogradskoj gimnaziji. U književnosti je, iako je pripadao naprednoj omladini, oštro kritizirao shvaćanja "mladih" prema kojima je umjetnička sloboda stvaranja trebala biti neograničena. Kao tajnik Matice hrvatske (1901. - 1909.) pisao u "Glasu Matice hrvatske", a svoje je članke, također, objavljivao u "Kolu" i "Obzoru".

Mjesto:
Beč (Austrija)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1868-1919 g.

Funkcije:
Političar i publicist.

Naslov:

Javni bilježnik Koraljka Mađarić (Varaždin)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Podžupanija varaždinska

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Povijest:

U razdoblju 1875.-1886. upravne ovlasti županija su smanjene, a samouprava je zadržana u postojanju županijske skupštine, sa zadaćom posredovanja u sporovima među podžupanijama. Županijsku upravu vršilo je 20 podžupanija, teritorijalno većih kotareva. Varaždinska županija dijelila se na tri podžupanije: Varaždin, Zlatar i Krapinske Toplice.

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

lokalna i područna uprava

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1875-1886 g.

Funkcije:

Podžupanijske skupštine rješavale su pitanje mreže i arondiranja općine, izdavale dozvole za otuđivanje općinske imovine, nabavu pokretnina i nekretnina, uzimanje zajma, odobravale općinske namete, nadzirale upravu općina i same podžupanije.

Djelokrug podžupanija vršio je podžupanijski ured. U djelokrug su spadali svi poslovi koje im je povjerila Zemaljska vlada, tj. odjeli za unutarnje poslove, bogoštovlje i nastavu.

Podžupanija je u ovom razdoblju bila prvostupanjski upravni organ, a Zemaljska vlada drugostupanjski i najviši.

Naslov:

Težak, Božo

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Božo Težak (Varaždin, 27.07.1907. - Zagreb, 16.05.1980.), kemičar. Kemiju diplomirao 1930. na Tehničkom fakultetu u Zagrebu, a doktorirao 1945. u Ljubljani. Radio u Vojnotehničkom zavodu Obilićevo kraj Kruševca (1932.-1936.), utemeljio Školu za civilnu zaštitu u Zagrebu (1938.) i bio njezin upravitelj (1945.-1948., pod imenom Zavod za zaštitnu tehniku). Radio kao inženjer u Gradskom kemijskom laboratoriju u Zagrebu (1941.-1945.). Na zagrebačkom Prirodoslovno-matematičkom fakultetu djelovao od 1946., redoviti profesor postao 1952., obnašao dužnost dekana te ustanove (1953./1954.) i bio predstojnik Fizičkokemijskog zavoda (1946.-1977.). Vanjski suradnik Instituta "Ruđer Bošković", pročelnik Fizičkokemijske grupe (1954.-1967.).

Glavni urednik časopisa "Croatica Chemica Acta" (1953.-1980.), "Sveučilišnog vjesnika" (1954.-1961.), utemeljitelj i prvi urednik časopisa "Scientia Yugoslavica" (1971.-1980.) i "Informatologia Yugoslavica" (1968-1980). Potaknuo osnivanje Referalnog centra Sveučilišta u Zagrebu i bio njegov prvi upravitelj (1972.-1980.).

Znanstveni rad B. Težaka obuhvaća područje anorganske kloidne kemije, stvaranje čvrste faze iz elektrolitnih otopina i fenomene precipitacije i koagulacije. Značajno doprinio organizaciji znanstveno-dokumentacijske službe u sklopu Zagrebačkog sveučilišta. Jedan od osnivača Internacionalne stalne izložbe publikacija. U njegovu čast Hrvatsko kemijsko društvo utemeljilo je Medalju "Božo Težak".

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1907-1980 g.

Funkcije:

Kemičar.

Naslov:

Rogoz, Zvonimir

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Zvonimir Rogoz (10.10.1887. - 06.02.1988.), hrvatski glumac i kazališni redatelj. Glumiti je počeo u Beču u školi Wiener Theatera V. E. Frühmanna, a nastavio u Zagrebu 1908. kod Gj. Prejca. Nakon prvih nastupa u zagrebačkome HNK-u (1909.), glumio je u putujućoj družini P. Ćirića (1910-14.), HNK-u u Osijeku (1915.) te u Varaždinu (1916-19.). Godine 1919-29. glumio je i režirao u Ljubljani, a uloge Hamleta i Kneza Miškina s kojima je 1927. gostovao u Pragu donijele su mu angažman u tamošnjem Národnom divadlu (1929-49.). Osim glumačkih nastupa, Rogoz je djelovao kao redatelj inozemnih i hrvatskih tekstova te je na češki jezik preveo niz djela hrvatskih dramskih pisaca, a ulogama u 25 filmova (do 1939.) stekao je veliku popularnost. Najpoznatija mu je uloga supruga u filmu Ekstaza (Extase, 1933.) G. Machatýja, a zapažen je bio i u filmovima Život teče dalje (A život jde dál) Karla Junghansa i General Štefánik Jana Svitáka (oba 1935.).

U Zagreb se vratio 1951. te je glumio i režirao u zagrebačkome HNK-u, a potom je prešao u novoosnovano Dramsko kazalište "Gavella", u kojem je ostvario niz uloga u domaćem i inozemnom repertoaru. Glumio je i na Dubrovačkim ljetnim igrama i u Teatru &TD. Jedan je od rijetkih glumaca koji su uspješno nastupali na nekoliko jezika (na hrvatskom, slovenskom, češkom i slovačkom). Ostale značajnije filmske uloge: Koncert (1954.) B. Belana, Slučajni život (1969.) A. Peterlića, Kiklop (1982.) A. Vrdoljaka. Dobitnik je Nagrade "Vladimir Nazor" za životno djelo 1966. godine.

Mjesto:

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1887-1988 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:
Serdar, Ivo

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ivo Serdar (19.12.1933. - 21.11.1985.), hrvatski glumac. Nakon završetka studija glume na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu (1957.), bio je angažiran u Narodnom kazalištu "August Cesarec" u Varaždinu, a potom nastupao u Narodnom kazalištu u Karlovcu i u zagrebačkoj Komediji. Od 1965. do 1975., kada je prešao u samostalne umjetnike, bio je član zagrebačkoga HNK-a. Jedan je od suosnivača Satiričkoga kazališta Jazavac (danas Kerempuh), u kojem je ostvario neke od najzapaženijih uloga, među kojima se popularnošću izdvaja interpretacija Jurice u predstavi Volim Njofru M. Grgića. Uspješne uloge ostvario je i u Teatru u gostima, Teatru &TD te na Dubrovačkim ljetnim igrama. U sklopu Dana satire dodjeljuje se nagrada za ulogu najbolje prihvaćenu od publike, koja nosi njegovo ime. Glumio je u nizu televizijskih drama i serija (Kuda idu divlje svinje) te na filmu (E. Galić, Crne ptice, 1967.; A. Peterlić, Slučajni život, 1969.; B. Makarović, Snađi se, družo, 1981.; E. Galić, Horvatov izbor, 1985.).

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1933-1985 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Hegedušić, Hana

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Hana Hegedušić (29.01.1976.), hrvatska glumica. U Zagrebu diplomirala glumu na Akademiji dramske umjetnosti. Članica je ansambla HNK u Varaždinu od 2008. godine. Uz cijeli niz zapaženih uloga u varaždinskom kazalištu, često radi i na televiziju i filmu, sinkronizira animirane filmove, a zahvaljujući pjevačkom talentu i umijeću te ljubavi prema jazzu, publika ju je mogla vidjeti i u mjuziklima Zagrebačkog gradskog kazališta Komedija, ali i uživati u njezinom glasu na brojnim koncertima.

Mjesto:
Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1976 g.

Funkcije:
Glumica

Naslov:
Gradski muzej Varaždin

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Grad Varaždin

Djelatnosti:
Djelatnosti muzeja

Mjesto:
Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:

Javni bilježnik Stjepan Trstenjak (Varaždin)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Glücks, Otto

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Otto Glücks (Dubica, 08.11.1886. - Zagreb, 10.04.1969.), klasični filolog. Maturirao 1905. u Velikoj gimnaziji u Varaždinu, diplomirao klasičnu filologiju 1909. pri Mudroslovnom fakultetu u Zagrebu. Predavao latinski, grčki i njemački jezik u varaždinskoj Velikoj gimnaziji, a od 1914. u bjelovarskoj realnoj gimnaziji. Godine 1919. položio ispit za zvanje srednjoškolskog nastavnika latinskog i grčkog u svim razredima, te hrvatskoga u nižima. Bio je profesor u Prvoj ženskoj realnoj gimnaziji u Zagrebu, a od 1925. profesor je Treće gimnazije u kojoj je predavao klasičnu filologiju i hrvatski jezik. Umirovljen je u svibnju 1941. Kao Židov kratko je zatvoren u jasenovačkom logoru, odakle je pušten u listopadu 1941. Tijekom rata sklonio se u Italiju.

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1886-1969 g.

Funkcije:

S Vladimirom Gortanom i P. Paušem objavio je 1949. latinsku vježbenicu za srednje škole "Elementa Latina" (prevedenu na makedonski i albanski). S istim autorima sastavio je 1954. Latinsku gramatiku na temelju djela rimske književnosti klasičnog doba. S N. Majnarićem napisao je 1960. grčko-hrvatski rječnik na osnovi Žepić-Krklijuševa rječnika iz 1903.

Naslov:
Egrenyi, Žuža

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Žuža Egrenyi (31.12.1932.), dramska glumica. Diplomirala na Akademiji za kazališnu umjetnost u Zagrebu 1966. godine. Djelovala je u Narodnom kazalištu "August Cesarec" (Varaždin, sezona 1956./57.), Zagrebačkom gradskom kazalištu "Komedija" (sezona 1958./59.), Dramskom kazalištu "Gavella" (Zagreb 1962.); u dubrovačkom Kazalištu "Marin Držić" nastupala je od 1963. do 1986. kada odlazi u mirovinu. Sudjelovala je i na Dubrovačkim ljetnim igrama. Kao članica Kazališta "Marin Držić" gostovala je u Moskvi, Sankt Peterburgu i Rigi s predstavama Vojnovićeva Ekvinocija i Kate Kapuralice V. Stullija.

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1932 g.

Naslov:

Općinski sud u Varaždinu

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Republika Hrvatska

Djelatnosti:

Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

sud

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Majetić, Franjo

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Franjo Majetić (Zagreb, 26.02.1923. - Varaždin, 29.11.1991.), hrvatski glumac. Profesionalnu karijeru započeo 1945. u Varaždinu. Nastupao u kazalištima diljem Hrvatske (Zadar, Bjelovar, Pula, Osijek) i u Banjoj Luci. Iako je često tumačio i dramske uloge, najzapaženije domete ostvario je kao karakterni komičar u djelima Shakespearea, Molièrea, C. Goldonija, M. Držića i B. Jonsona te u kajkavskom repertoaru i smješnicama. Na filmu je prvi put nastupio 1970. kao malograđanin Franjo Šafranek u komediji *Tko pjeva zlo ne misli* K. Golika, kojom je stekao golemu popularnost; sličnu je ulogu glumio i u *Vlakom prema jugu* (1981.) P. Krelje. Prepoznatljiva glasa i geste, izvorni je komičar i karakterni glumac koji je uglavnom nastupao u većim sporednim ulogama.

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1923-1991 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:

Gavran, Mladena

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Mladena Gavran (Varaždin, 1959.), hrvatska glumica. Rođena je u Varaždinu 1959. godine, u kojem je pohađala osnovnu i srednju glazbenu školu. Diplomirala je glumu 1988. na zagrebačkoj Akademiji dramske umjetnosti. Od 1991. do 2005. godine bila je članicom ansambla Teatra &TD. Glumila u varaždinskom HNK-u, i bila njegovom članicom jednu sezonu, potom u Teatru u gostima, Histrionima, Popularnom kazalištu Ive Serdara, Zagrebačkom gradskom kazalištu „Komedija“, Epilog Teatru i Teatru GAVRAN, koji sa svojim suprugom Mirom Gavranom pokreće 2002. godine. S putujućim kazalištima obišla je stotine gradova u Hrvatskoj i inozemstvu. Glumila i u osam televizijskih i igranih filmova te šest serija.

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1959 g.

Funkcije:

Glumica

Naslov:
Koncertni ured Varaždin

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Grad Varaždin

Djelatnosti:
Pomoćne djelatnosti u izvođačkoj umjetnosti

Mjesto:
Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1995 g.

Naslov:
Aleksander, Viktor

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Viktor Aleksander (Zagreb, 01.05.1865. - Zagreb, 26.03.1934.), odvjetnik. Školovao se u Zagrebu i Senju, gdje je 1884. položio ispit zrelosti na tamošnjoj gimnaziji. Godine 1891. kao vježbenik dodijeljen na službu Kotarskom sudu u Krapini. Sljedeće je godine (1891.) doktorirao pravo u Zagrebu te je dodijeljen Sudbenom stolu u Varaždinu. Nakon uspješno položenog "sudačkog ispita" 1893., imenovan je pristavom Kotarskog suda u Vukovaru. Od 1894. radio je na mjestu zamjenika državnog odvjetnika u Petrinji, da bi dvije godine kasnije na istu dužnost bio premješten u Osijek, a 1897. u Zagreb. Godine 1906. ponovno je premješten u državno odvjetništvo u Osijeku te mu je dodijeljen naslov državnog odvjetnika. U Osijeku je ostao do 1914. kada je premješten na mjesto državnog odvjetnika u Zagrebu, a šest godina kasnije (1920.) imenovan je državnim nadodvjetnikom.

Mjesto:
Krapina (KRAPINA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1865-1934 g.

Funkcije:
Odvjetnik.

Naslov:

Javni bilježnik Lana Mihinjač (Varaždin)

Vrsta osobe:

Osoba

Osnivač:

Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:

Pravne djelatnosti

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Prga, Marinko

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Marinko Prga (01.01.1971.), hrvatski glumac. Glumu je diplomirao na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu, a član ansambla HNK u Varaždinu je od 1997. godine. Igrao je brojne velike i značajne uloge, vrlo je aktivan i u drugim kazalištima i festivalima u Hrvatskoj (Gavella, Kerempuh, Dubrovačke ljetne igre) te na filmu i televiziji. Pritom je jedan je od najboljih kajkavaca među Dalmatincima, a neke je svoje velike uloge odigrao upravo na kajkavskom jeziku. Uz više od sedamdeset filmskih i televizijskih uloga, Marinko Prga igra i u mnogobrojnim inozemnim koprodukcijama, a zbog izvrsnog poznavanja talijanskog jezika glumi i u brojnim talijanskim TV i filmskim produkcijama. To ga čini jednim od najprepoznatljivijih glumačkih lica HNK u Varaždinu. Dobitnik je više nagrada, među kojima i Nagrade hrvatskog glumišta i Marul.

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1971 g.

Funkcije:

Glumac

Naslov:
Torjanac, Zvonimir

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Zvonimir Torjanac (14.09.1930. - 09.09.2014.), hrvatski glumac. Pohađao Tečaj za glumce i redatelje 1947. u Zagrebu. Član Narodnoga grad-skoga kazališta u Sisku (1949–50.), Narodnoga kazališta u Varaždinu (1955–63.), Zagrebačkoga kazališta mladih (1964–81.) i HNK-a u Zagrebu (1983–93.). Nastupao i u drugim kazalištima te na festivalima. Nastupio u filmovima Letači velikog neba (1977.) M. Arhanića i Ljubica (1978.) K. Golika te na televiziji (Obiteljski album M. Peakić, Pod starim krovovima D. Marušića, Kuda idu divlje svinje I. Štivičića) i radiju. Bio je među utemeljiteljima Festivala glumca u Vinkovcima.

Mjesto:
Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1930-2014 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Rožić-Kantz, obitelj

Vrsta osobe:
Obitelj

Povijest:
Juraj Rožić je dobio grbovnu povelju 1797. g.

Mjesto:
Varaždin (VARAŽDIN)

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:
Hrnčević, Josip

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:

Josip Hrnčević (Obrovica kraj Bjelovara, 09.12.1901. – Zagreb, 13.03.1994.), pravnik i političar.

Pravni fakultet s doktoratom završio u Zagrebu (1927.), nakon toga radio kao sudski i odvjetnički pripravnik u Zagrebu, sudac kotarskih sudova u Bjelovaru, Novskoj, Vukovaru i Čakovcu te okružnih sudova u Varaždinu i Srijemskoj Mitrovici. Član KPJ od 1933. godine.

Za vrijeme Drugog svjetskog rata jedan od organizatora partizanskog pokreta u Hrvatskom zagorju i Međimurju, sekretar Okružnog komiteta KPH (1941.), član Oblasnog komiteta KPH (1942.-1943.) i sekretar Oblasnog NOO za Slavoniju, član povjereništva CK KPH za sjevernu Hrvatsku (1943.-1944.), šef Sudskog odsjeka Vrhovnog štaba NOV i POJ (1944.-1945.).

Nakon završetka rata predsjednik Vojnog vijeća Vrhovnog suda FNRJ (1945.-1946.), savezni javni tužilac FNRJ (1946.-1951.), predsjednik Saveznog vrhovnog suda (1951.-1959.), sekretar SIV-a za pravosudne poslove (1959.-1963.), predsjednik Vrhovnog suda Hrvatske (1963.-1967.). Bio je član CK SKH (1946.-1954., 1965.-1968.), član CK SKJ (1952.-1964.) i član Savjeta federacije. Napisao djelo "Svjedočanstva" (1984.).

Mjesto:
Bjelovar (BJELOVAR)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Vrijeme djelovanja:
1901-1994 g.

Naslov:
Grad Varaždin

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto:
Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:
Elektrostrojarska škola Varaždin

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Varaždinska županija

Djelatnosti:
Tehničko i strukovno srednje obrazovanje

Mjesto:
Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:
Županijski sud u Varaždinu

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto:
Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:
sud

Jezik:
Hrvatski

Pismo:
Latinica

Status:
Aktivno

Naslov:

Zavod za javno zdravstvo Varaždinske županije

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Varaždinska županija

Djelatnosti:

Djelatnosti specijalističke medicinske prakse

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Naslov:

Lazar, Stanko

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Stanko Lazar (24.09.1933. - 28.01.2016.), kulturni djelatnik. Jedan je od obnovitelja Ogranka Matice hrvatske u Varaždinu te je dva desetljeća obnašao dužnost blagajnika. Podupiratelj Varaždinskoga književnog društva, jedan od osnivača Hrvatsko-austrijske kulturne zajednice i Hrvatsko-njemačkog društva prijateljstva u Varaždinu. Također je bio jedan od inicijatora za osnivanje Odjela za orgulje Glazbene škole u Varaždinu, gdje je djelovao i kao višegodišnji član Školskog odbora. Bio je suradnik i darivatelj Gradskog muzeja u Varaždinu, čiji je utemeljitelj bio njegov bliski rođak prof. Krešimir Filić. Osim toga, bio je podupiratelj osnivanja Varaždinskoga komornog orkestra, kao i aktivni sudionik u programima Ljetne glazbe glazbene škole "Aestas Musica".

U drugoj polovici 50-ih godina pjevao je kao bas u operetnom zboru Hrvatskog narodnog kazališta u Varaždinu. Bio je članom pjevačkog zbora "Vatroslav Jagić", zborova Obrtničkoga glazbenog društva i Župe sv. Josipa te varaždinskoga Katedralnog zbora "Chorus Liturgicus", čijim je bio osnivačem. Pored glazbe, bio je i filatelist i numizmatičar.

Bio je suradnik Varaždinskog komornog orkestra i redoviti član Matice Hrvatske.

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

fizička osoba

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1933-2016 g.

Funkcije:

Kulturni djelatnik, pjevač.

Naslov:

Centar za odgoj i obrazovanje Tomislav Špoljar

Vrsta osobe:

Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:

Grad Varaždin

Djelatnosti:

Osnovno obrazovanje

Mjesto:

Varaždin (VARAŽDIN)

Pravni status osobe:

javna ustanova

Jezik:

Hrvatski

Pismo:

Latinica

Status:

Aktivno

Vrijeme djelovanja:

1954 g.